

POKROK PUBL. CO.

vydává POKROK ZAPADU s měsíční vydání v Orestu, pro Saline okres, Nebraska; ve S-buylar a Clarkson, pro okres Colfax, Nebraska; ve Wilson, Kan., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota, a v Treadall, S. D., pro státy South a North Dakota.

PŘEDPLATNÉ: Na 3 měsíce.....\$1.00 Na 6 měsíců..... 2.00 Na 1 rok..... 4.00 Do Kanady na rok.....\$4.00 Do Československa na rok..... 5.00 Jednotlivá čísla..... 10c

Zásilkou peněžní dějitel se pomocí poštovních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Drafts), anebo v registrováném dopise.

Prohibice v praxi.

Není dnes jediného nepředpojatého pozorovatele poměrů v Spojených Státech, který by neuznal, že národní prohibice, jež vešla v platnost dne 16. ledna, 1919, úplně selhala. Neodstranila pijáctví a je veřejným tajemstvím, že není jediného hrušda v celých Spojených Státech, kde lihoviny nebyly by k dostání. Ve velkých městech je zatím pro opilství každého dne velké množství lidí a pokuty "pro nezákonné vlastnění lihovin" jsou denním zjevem u všech policejních soudů větších měst. Před rokem whisky se prodávala ve Washingtoně za \$16 a \$17 kvart, ale nyní je možno získati ji od \$7 do \$9 kvart. Příčinou tohoto poklesu ceny kořalky je okolnost, že zásoby v každém městě jsou velké. Vládní zřízení praví, že zvýšení zásoob kořalky způsobeno bylo použitím falešných dovolení k vývozu lihovin ze skladů a také větším přívazem z Kanady.

Několik kongresníků z městských distriktů bylo nuceno udržovati před volbami svoje úřadovní otevření i během zákonných prázdnin, jenom aby vyřizovány byly žádosti o dovolení k vývozu lihovin ze skladů. Bylo zvykem vydati takové dovolení na žádost kongresníka bez jakýchkoliv dalších otázek. Právníci, kteří byli v dobrých stycích s kongresníky, měli velmi dobré příjmy v poslední době z opatrování takových dovolení prostřednictvím členů kongresu ve Washingtoně. Prohibiční úředníci praví, že před volbami ze známých příčin bylo velice snadno získati taková dovolení a proto zásoby lihovin vřdu byly zvýšeny.

Osmnáct milionů galonů lihovin bylo vyzvednuto z bondovných skladů od 1. ledna roku 1920. Kdyby v stejné míře pokračováno bylo ve vydávání lihovin, pak celá zbývající zásoba ve Spojených Státech byla by vyčerpána ve dvou letech. Komisař Kramer má ale v úmyslu zastaviti toto vyrážení lihovin ze skladů. V zemi nalézá se 350 až 400 bondovaných skladů a v některých případech není pro ně žádných stráž. Následkem toho dochází také k častým krádežím v těchto skladističích. Prohibiční organizace žádají, aby všechny lihoviny byly shromážděny ve dvou anebo třech ústředních skladističích. Tím způsobem, dle jejich názoru, dalo by se předejiti tomu, aby lihoviny byly vyváženy k nedovolenému prodeji.

Avšak i když zastaví se vyvážení lihovin ze skladů, nepěpě se situace mnoho. Mnoho whisky se přivádí do Spojených Států z Kanady a mnoho se jí také vyrábí pokoutně. Na pomězi Kanady pašování kořalky je znamenité organizováno a velké množství lihovin dá se dopravit do Spojených Států poměrně velice snadno. Lihoviny z Kanady jsou dopravovány na naše území různými způsoby a samo sebou se rozumí, že bude tomu tak i nadále, poněvadž podloudnická kyau z toho velké vřtěky. Prohibice zklamala tedy na celé čáře, poněvadž pijáctví ne zastavila. Pijáci mohou získati lihoviny dnes stejně jako dříve, ale přirozeně musí za ně zaplatiti značně vyšší cenu.

Mašinerie, jež zřizena byla k vymáhání prohibičních zákonů, je již nyní v rozkladu a není žádným tajemstvím, že komisař John F. Kramer a celá řada jeho pomocníků jsou nabuzeni již svých úřadů. Mnozí státní prohibiční úředníci a zřizenci vzdávají se svých úřadů pro obřiz, na které nřážejí ve snaze po vymáhání zákona a mnozí z nich byli úřadu zbaveni pro nekonné povinnosti. V některých místech před volbami prezidenty se prodávaly se lihoviny

téměř veřejně hlavně z důvodů politických, poněvadž v mnohých sekcích země se uznává, že whisky při volbách možno použiti z větším úspěchem nežli peněz. Vládní odbor pokladu má v zájmu několik drastických kroků k zastavení obchodování s whiskou, které v posledních několika měsících dosáhlo větších rozměrů nežli kdykoliv před tím od té doby, kdy národní prohibice vešla v platnost. Jedním z těchto kroků bude revize pravidel, na jejichž základě jsou vydávána povolení k vyvážení whisky z vládních skladů. Zodpovědnost za vydávání lihovin z vládních skladů pro účely zákonem přesně vyznačené přemutata byla na majitele vinopalen, kteří schváliti musí všechna dovolení, nežli je whisky ze skladů vydána.

Toto opatření, jak se za to vše obecně má, znamená anebo aspoň učiní těžším použití falešných dovolení, která užívána byla v poslední době všeobecně po celé zemi. Falešná dovolení k vyvezení lihovin z vládních skladů hrála značnou úlohu v nezákonném obchodě s lihovinami a má se za to, že přísnější regulace v této věci zmnoží obchodování s whiskou ve velkém měřtku.

V přítomné době, jak zprávy z velkých měst naznačují, je možno koupiti whisky na celé bedničky za rozumnější cenu nežli v kterékoli době od uvedení prohibice v platnost. Před rokem whisky se prodávala ve Washingtoně za \$16 a \$17 kvart, ale nyní je možno získati ji od \$7 do \$9 kvart. Příčinou tohoto poklesu ceny kořalky je okolnost, že zásoby v každém městě jsou velké. Vládní zřízení praví, že zvýšení zásoob kořalky způsobeno bylo použitím falešných dovolení k vývozu lihovin ze skladů a také větším přívazem z Kanady.

Několik kongresníků z městských distriktů bylo nuceno udržovati před volbami svoje úřadovní otevření i během zákonných prázdnin, jenom aby vyřizovány byly žádosti o dovolení k vývozu lihovin ze skladů. Bylo zvykem vydati takové dovolení na žádost kongresníka bez jakýchkoliv dalších otázek. Právníci, kteří byli v dobrých stycích s kongresníky, měli velmi dobré příjmy v poslední době z opatrování takových dovolení prostřednictvím členů kongresu ve Washingtoně. Prohibiční úředníci praví, že před volbami ze známých příčin bylo velice snadno získati taková dovolení a proto zásoby lihovin vřdu byly zvýšeny.

Osmnáct milionů galonů lihovin bylo vyzvednuto z bondovných skladů od 1. ledna roku 1920. Kdyby v stejné míře pokračováno bylo ve vydávání lihovin, pak celá zbývající zásoba ve Spojených Státech byla by vyčerpána ve dvou letech. Komisař Kramer má ale v úmyslu zastaviti toto vyrážení lihovin ze skladů. V zemi nalézá se 350 až 400 bondovaných skladů a v některých případech není pro ně žádných stráž. Následkem toho dochází také k častým krádežím v těchto skladističích. Prohibiční organizace žádají, aby všechny lihoviny byly shromážděny ve dvou anebo třech ústředních skladističích. Tím způsobem, dle jejich názoru, dalo by se předejiti tomu, aby lihoviny byly vyváženy k nedovolenému prodeji.

Avšak i když zastaví se vyvážení lihovin ze skladů, nepěpě se situace mnoho. Mnoho whisky se přivádí do Spojených Států z Kanady a mnoho se jí také vyrábí pokoutně. Na pomězi Kanady pašování kořalky je znamenité organizováno a velké množství lihovin dá se dopravit do Spojených Států poměrně velice snadno. Lihoviny z Kanady jsou dopravovány na naše území různými způsoby a samo sebou se rozumí, že bude tomu tak i nadále, poněvadž podloudnická kyau z toho velké vřtěky. Prohibice zklamala tedy na celé čáře, poněvadž pijáctví ne zastavila. Pijáci mohou získati lihoviny dnes stejně jako dříve, ale přirozeně musí za ně zaplatiti značně vyšší cenu.

Mašinerie, jež zřizena byla k vymáhání prohibičních zákonů, je již nyní v rozkladu a není žádným tajemstvím, že komisař John F. Kramer a celá řada jeho pomocníků jsou nabuzeni již svých úřadů. Mnozí státní prohibiční úředníci a zřizenci vzdávají se svých úřadů pro obřiz, na které nřážejí ve snaze po vymáhání zákona a mnozí z nich byli úřadu zbaveni pro nekonné povinnosti. V některých místech před volbami prezidenty se prodávaly se lihoviny

Zločinnosti ve Spojených Státech přibývá. Zločinná vlna, která přehrnula se po Spojených Státech po zakončení světové války, nutí policejní autority městské, státní a národní, aby použily vešly z nových vynálezů v boji proti lupům, zlodějům, vrhačům bomb a vrahům.

Ve Philadelphii, New Yorku a jiných velkých amerických městech byly učiněny kroky za účelem získání dostatečného počtu motocyklů a rychlých automobilů k pronásledování a dopadení automobilových lupičů, kteří řádí nyní téměř v každém větším americkém městě. Jízdní policie v Pennsylvanii, New Yorku a jiných státech je reorganizována na sechopnější základnu, tak aby potlačiti mohla vládu terorru, existující v některých venkovských distriktech, kdežto ve státě Washington zdokonaluje se tajná služba k boji proti anarchistům a podloudníkům.

William J. Flynn, náčelník tajné služby Spojených Států, vede prudký zápas proti anarchistům a bolševikům ve Spojených Státech. Má ve svých službách odborníky všeho druhu a zřizene ve všech velkých městech amerických, kde existují organizace, jejichž cílem je svržení přítomné vlády. Hlavně v důsledku jeho práce došlo před časem k deportaci Emmy Goldmanové a Bergmana, náčelníka amerických anarchistů, a 248 jejich pomocníků do sovětského Ruska.

V poslední době podloudnictví se značně rozmohlo. Autority mají značné potíže s jeho potlačováním. Úřady znaly dříve úskoky podloudníků a byly s to snadno odstraniti jejich plány, avšak nyní pronásledování jich spojeno je se značnými potížemi, poněvadž i podloudníci se "zmodernisovali" a užívají i aeroplany při své činnosti. Silně rozvívené podloudnické společnosti existují netoliko při své činnosti, silně rozvívené nícké společnosti existují nyní netoliko při pomězi Kanady, nřbřž i Mexika. Na pomězi Mexika podloudnictví je značně rozšířeno.

Autority na obou stranách řeky Grande shodují se v názoru, že musí býti co nejdříve učiněny kroky v zájmu zřízení aeroplanové patrolní služby mezi Spojenými státy a Mexikem. Vláda má nyní velké množství velmi dobrých aeroplanů a celní autority žádají, aby jich použito bylo k potlačení podloudnictví, jež se v poslední době značně rozmohlo.

Aeroplanové podloudnictví na jihu, pokud odváhy a vynalézavosti se řtče, nemůže býti ani srovnáno s úskočností a vynalézavostí podloudníků na pomězi Kanady, kteří do Spojených Států podloudným způsobem dopravují hlavně lihoviny. Vědělky při podloudném dopravování lihovin z Kanady do Spojených Států jsou tak velké, že podloudnictví při pomězi Kanady stalo se výhradně zaměstnáním velké řady lidí. Celních úředníků podél této linie není mnoho a proto podloudnictví je tu poměrně snadnou věcí.

Časopisy často přinášejí zprávy o úskočích podloudníků při kanadských pomězi. Musíme se často opravdu obdivovati vynalézavosti a odvaze podloudníků. Před nedávnem překročil pohraniční čáru nedaleko Buffalo, N. Y., pohřební průvod. Průvod tento obsahoval všecko, co patří k pohřbu, květiny, strážce rakve, truchlíci a černo rakve. Jediným rozdílem byla okolnost, že rakve neobsahovala tělesné pozůstatky nějakého smrtelníka, nřbřž naplněna byla lahvemi nejlepší kanadské whisky.

V Malone, N. Y., inspektori našli nákladní vůz železniční, který měl udávně obsahovati seno. Seno zdánlivě také obsahoval, avšak v každém balu nalezena byla také bednička lihovin. A podobných případů by se dalo vyléčiti sta. Vřstět zločinnosti ve městech je tak rychlý, že autority nejsou s to proti ně náležitě bojovati. Prohibice měla za následek, že zločinci méně pijí, a následkem toho jsou opatrnějšími ve svých zločinech a v krytí stop po sobě. Předávávaní členůnických závdoků za bílého dne ve větších městech není řídkým zjevem. Loupeži za dne přibýlo značně ve všech větších městech. V některých případech provedena byla loupež v místě, jenom blok od policejní stanice vzdáleném.

Válka značně změnila situaci. Methody, kterých se úspěchem bylo možno proti zločinnosti použiti před pěti roky, se nyní neovřdňují. Autority ve všech městech jsou opatřovány moderními prostředky k boji proti zločinnosti a je naděje, že v krátké době podaří se jim zmenšiti počet vražd, pádů, bankovních lupů a jiných zločinů na minimum.

Pohřbívání vojínů.

Ve velké administrací budově na Arlingtonském národním hřbitově nedaleko Washingtonu návštěvníci mohou spatřiti každého dne řady rakví, v nichž naléžaji se pozůstatky amerických vojáků, přivezených z Francie. Jsou to mrtvoly vojínů z Kentucky, Tennessee, z Indiany, z Kalifornie — téměř každého státu Unie. Téměř každé odpoledne návštěvníci tohoto krásného pohřebního místa mohou býti svědky pohřbívání našich hrdinů na zvláštním místě, jež vyhrazeno bylo obětem světové války. Značná část mrtvoly na žádost příbuzných je posílána do domovských měst a tam pohřbena, avšak tisíce jich naleznou místo posledního odpočinku na krásném hřbitově Arlingtonském.

Všechni padlí hrdinové jsou pohřbováváni se všemi vojenskými poctami. Při každém takovém pohřbu smuteční obřady konány jsou duhovými protestantským i katolickým a vždy poslední salva je vypálena vojny přes nově vykopaný hrob. Může se státi, že pohřbívání je právě mladý horal z Kentucky, který padl v Argonském poleji. Je možné, že jsou to pozůstatky vojína, původně pohřbeného na hřbitově v Beaumontu ve Francii, nebo St. Emelie nebo Romagne.

Každá rakve je velice těžká. Jsou to velké truhly z těžkého dřeva, které kryjí kovovou rakvi, jež váží 900 liber. Všem těmto hrdinům dostává se zvláštního pohřbu; pro každého zvlášť konány jsou obřady. Každých několik dní přijíždí velká loď do přístaviště v New Yorku s nákladem mrtvoly. Na pieru je uvítána brigádním generálem Johnem J. Bradlyem, velitelem přístavu a jeho štábem. Až do přítomné doby 6,700 mrtvoly přivezeno do Spojených Států a pohřbeno trvale na americké půdě. Více jak 53,000 mrtvoly zbývá ještě přivážeti a má se za to, že teprve v příštím roce práce tato bude skončena. Nyní půjde rychle ku předu, poněvadž bylo učiněno opatření pro dopravu 2,000 mrtvoly do Spojených Států týdně.

Úkol dopravit 50,000 mrtvoly vojínů, jejich rodiny požádaly o pohřbení jich na americké půdě, je značný. Vyzdá si také značného nákladu. Avšak náklad nerozhoduje, jedná-li se o důstojné pohřbení na americké půdě vojína, který položil život za svoji vlast.

Evropské vlády jeví značný zájem v práci, prováděné americkou hroby registrující divisi, při stěhování tělesných pozůstatků našich mrtvých vojínů z dočasných jejich pohřbišť ve Francii do Spojených Států. Odbor války právě obdržel od Dr. N. Fettesse, lékařského rádece města Lucemburku ve věvodství stejného jména, přepis, v kterém chváli se o američtí úředníci a muži, pověření exhumací mrtvoly amerických vojáků, dočasně pohřbených na půdě tohoto věvodství, za ohleduplnost, s jakou konají svoje povinnosti a sehopnost, jakou projevili v konání velkého svého úkolu.

Paměti ruského státníka.

Známy amer. sborník World's Work počal právě uveřejňovati "Paměti hraběte Witte," jež slibují býti zajímavým příspěvkem k historii ruské země. Witte byl znám jako jeden z nejschopnějších ruských státníků. Ve Spojených Státech byl znám jako člen ruské delegace, která vyjedнала mír s Japonskem v Portsmouthu. Po celou řadu let hrál důležitou roli v ruském veřejném životě. Po deset let byl členem různých ruských ministerstev a stal se prvním přemierem, když po revoluci došlo k zřízení dumy. Byl však nucen vzdáti se svého úřadu v roce následující, 1906, a po té setkal se s carem jenom dvakrát. Zemřel ještě před ruskou revolucí.

Náhlost a úplnost zhroncení se ruského carského režimu bylo jednou z dramatických událostí světové války. Vysvětlení těchto zjevu zůstalo do dnešního dne předmětem dohadů. Jak se mohlo státi, že autokrat se státní autoritativně trůně se sebou ukázal se tak bezmocným ve velké krizi? Pošetilost a slabost cara byla záštedným jeho vysvětlením. Svět znal po delší dobu nedostatky charakteru cara Mikuláše, pres to,

že bylo značně obtížno získati správně informace z ruské říše. Věděl se také dobře, jaké podivné vřvy působí na jeho dvř. Přesnější obraz poměrů u carského dvora mohou poskytnouti tyto paměti.

Již v první kapitole svých pamětí naznačuje Witte, že car Mikuláš byl hrčkou v rukou svých ráden. Witte měl první audienci u cara v záležitosti stavby námořní základy pro severní loďstvo. Car slbil, že nechá pokračovati v stavbě základy v místě, odporučeném Wittem, při Murmanském pobřeží. Avšak za několik týdnů pobřeží konstrukce byla přemutata na rozkaz cara do jiného přístaviště. Car poslehl rady jiného úředníka, aniž by o věci pojednal s Wittem.

Tato příhoda je charakteristická. Mikuláš vždy byl podroben různým vřivám a nedovedl samostatně jednati. Někdy na něho působila manželka, jindy nějaký puhaný mystik a někdy nesvědomitý úředník. Car neměl nikdy pevné vůle. Osoba, která jednala s ním naposled, vždy mohla jej získati pro své plány. Ministři došli brzy k názoru, že na carova slova není žádného spolehnuti. Nepravdy velmi často chtěl udáti za bernou minei a těžce nesl, když jeho slova byla brána v pochybnost.

Veřejného mínění nikdy neubal. Dal často na jeho svým ministrům, že na veřejném mínění mu málo záleží. K lidu býval vždy bezohledným. Tato bezohlednost dutovala se od nastoupení na trůn. Smrt dvou tisíc osob při neštěstí udávajím se při jeho korunovaci, nezabránila caru a carevně, aby vedli čtyřerku při skvělém plešu toho večera. Pogromy a masakry a brutálnost policie a úředníků nikdy ho nezneklidňovaly. Taková opatření považoval za nutná, aby lid nanešel se za něj.

Se svou vřrou v okultismu patřil car vlastně do středověku. Někdy šarlatán měl vždy vliv u dvora. Carevna byla tak lehkovřrou jako její manžel a její vřv byl vždy na straně nejvíce degradující pověřivosti. Car dal mnoho na její rady. Již to vysvětluje, proč hnuti ruského lidu proti carevi bylo živelné a proč jeví se dnes v Rusku tak velký odpor proti obnovení careství. To vysvětluje také náhlost pádu carského režimu. Carský režim nemohl se opřít o nic zdravého v ruské říši. Mnozí jsou toho názoru, že odsouzen byl k brzkému pádu a že by se byl shroutil i bez světové války.

Připravky k cenzu v Mexiku.

Žádný úplný a spolehlivý soupis obyvatelstva a industrií v Mexiku nebyl až dosud proveden. Odhad počtu obyvatelstva Mexika polybovaly se od čtrnácti do sedmácti milionů. Právi se, že je málo zemí na světě, jež mají takový nedostatek statistiky o obyvatelstvu a jeho povolání a o zemědělské produkci a jiných zdrojích, jako Mexiko. Nyni dochází zpráva, že jednou z prvních věcí, jež generál Obregon, nový zvolený prezident Mexika, po vřupu do úřadu má v úmyslu učiniti, je nový a důkladný census. Bude to vřstně první pravidelný census, jež v Mexiku bude proveden, a za vzor má mu sloužiti systém Spojených Států, kde sčítání lidu se provádí každých deset let.

Nejpřesnější census v Mexiku proveden byl před 127 roky na rozkaz španělského krále Karla Čtvrtého. Soupis tento proveden byl pod správou mexického místobřáte Revillagigedo. Přesné sčítání lidu provedeno bylo téměř v celé zemi, s výjimkou Vera Cruz a Guadalajara a provincie Coahuila. Počet obyvatelstva v těchto provinciích byl toliko odhadnut. Pres to, že i tento census měl jisté vady, je považován za jediný, který si může činiti nárok na přesnost ze všech soupisů, provedených za španělské vlády nad Mexikem tři sta let trvajícím, během kterých došlo se tu vřstředě desetkrát šest mltokrátů.

Census dokončen byl v květnu roku 1793 a udal počet obyvatelstva tehdejšího Mexika na 4,439,910 duš. Počet obyvatelstva Spojených Států v roce 1790 byl 3,939,214 a v roce 1793 asi 4,291,660, tedy asi stejně jako Mexiko. Poštední census v Mexiku, provedený v roce 1809, který nikterak nemůže býti považován za přesný, u-

UVAŽOVALY JSTE kdy, jak mnoho vřivu má jakost mouky, jež používáte na váš chleba a pečivo— To jest právě, proč milliony hospodyní dnes dávají přednost

PURITAN MOUKY Jest zaručena.

dal počet obyvatelstva na 13,570,645. Předcházející census, provedený v roce 1890, udal počet mexického lidu na 11,632,924. V roce 1910 odhadoval se počet obyvatelstva Mexika na 15,327,540.

Úmrtnost v Mexiku je velká, daleko větší nežli ve Spojených Státech. Avšak stejně velká je počet porodů. Odhaduje se, že úmrtnost v Mexiku je 40 na 1,000 obyvatel ročně. Ve všech krajinách není tak vysoké úmrtnosti. Vysoká úmrtnost je hlavně při pobřeží, kde lidé hynou hlutou zimicí ve velkém počtu. V četných mexických krajinách řádí také malaria. Na planinách výškách jak 500 stop nad mořem je lid zdravý a pravidelně jsou tu velké rodiny. V těchto krajinách je úmrtnost nepatrná. Ve větších mexických městech je již úmrtnost větší, a však průměrně je asi 40 z 1,000 ročně v celé zemi.

Wilson sepíše svoje paměti.

Úřední lhuta prezidenta Wilsona rychle se blíží ku konci a přirozeně zvyšuje se zájem veřejnosti o jeho plány pro budoucnost. Ačkoli nepřišlo dosud žádných zpráv z Bílého domu, má se všeobecně za to, že věnuje svůj čas po opuštění úřadu psaní svých pamětí a jiné literární práci.

Woodrow Wilson získal si pověst jako historik ještě před vstupem do Bílého domu a jeho úzké spojení se světovými událostmi ve dvou presidentských lhutách poskytnou mu bohatství materiálu pro autobiografii, jež nepochybně bude jednou z prvních jeho prací po vřupu do soukromí.

Stará otázka: "Co činiti a bývalými prezidenty?" nřbude se vztahovati na pana Wilsona. Ať chopí se jakékoli jíž práce, bude ji konati jenom ze zájmu po ní a nikoliv pod tlakem hospodářské nutnosti. Wilson není síce velikým bohatcem, ale přijem přece jenom je dostatečný, aby stačil k spokojenému a bezstarostnému životu. Je známo, že prezident byl velice šetrným a že za svého úřadování uspořil ze svého služného značný obnos.

Má se za to, že dostane se mu po zakončení presidentské lhuty četných pozvání od předních universit, aby stal se členem jejich profesorských sborů. Zkušenosti p. Wilsonovy jako předsedy Princetonské university poskytnují mu zvláštní dobrou kvalifikaci pro takové povolání. Jedna jižní univerzita dokonce již mu nabídku učinila, ale jeho přátelé soudí, že dá přednost volnějšímu životu spisovatele.

Kdy prezident Wilson po opuštění Bílého domu bude bydleti, není dosud známo. Jedna pověť udala, že má v úmyslu odstěhovati se do San Diego, Cal., avšak zdá se, že pověť tato povstala následkem okolnosti, že W. G. McAdoo, jeho zeť, zakoupil majetek nedaleko tohoto místa. Když Dr. Grayson, prezidentov osobní lékař, zakoupil venkovskou rezidenci nedaleko Washingtonu, vyskytla se pověť, že místo to zakoupeno bylo pro p. Wilsona, avšak pravdivost této pověti byla z Bílého domu popřena. Mnozí mají za to, že se vrátí do Princetony, odkud vřstupil do veřejného života, a že zde bude žiti klidným životem historického spisovatele.